

Iancu Laura

Köríma

ítéld meg magad
jácint homlokod
futó vonalait

készültem mondani nekem
fogoly szempilláid
hosszú árnyéka tetszik mintha

magához hívna

a tört hátú Krisztus

egy nyomorék fa

előtted állok otthonomban

félig takart arcoddal

megjátszott bűnbánattal

és körmenetben viszlek

ahogy illik magasan

de hullámokban fel-feljajgatok

mégiscsak fáj a nyelvem fájnak a szavak

Iancu Laura

(1978, Magyarfalu)

költő, néprajzkutató,

József Attila-díjas,

Velencén él

Az ő szava ez is

az ajkak időtlenséget

hazudnak akár

éhesek akár csak görcsben vannak

egyszavas nyelvet beszélnek

énekelnek akkor is amikor gyászolnak

jóízű fájdalomtól

táguló hangszálak

a nyak ívelése szendergő

pillangó

szíve helyén elrepedt kő

nem fázik

nem öli meg a tél

mi másnak csók mi másnak

ölelés nászutazás

neki csak kései

mandulavirágzás